

[Staaning.]

heden kun Tyngsel af tre Engagementer, hvis Udskilning fra Banken kunde frelse dens Liv, og denne Udskilning kunde ske, uden at Statens Risiko i nogen nævneværdig Grad behøvede at tages i Betragtning. Det er altsaa noget ganske andet, der forelaa her, end ved de to Banker, som Statsministeren har i sin Erindring.

De mange andre Bemærkninger, som Statsministeren gjorde til Forhistorien, kan jo være ret ligegyldige, men saa siger han om Forholdene før Lukningen af Banken, at de fremkomne Bebrejdelser er positivt urigtige. Ja, lad os nu se! Paa Sp. 1153 siger Statsministeren, at saa snart Bankinspektøren havde meddelt Ministeriet Resultatet af sine Forhandlinger med Banken om Uoverensstemmelserne mellem Bankens Opgørelse og Bankinspektørens Opgørelse,

„blev Sagen forelagt i et Ministermøde, og Ministeriet tog Stilling til den, idet det blev besluttet ikke at medvirke med Statsstøtte til en eventuel Rekonstruktion af Privatbanken“.

Denne Meddelelse blev altsaa givet den 24. eller den 25.; i hvert Fald havde Ministeriet den 24. den endelige Opgørelse foruden de mange foreløbige Opgørelser, som man kendte, da man gik ud i Valgkampen. Den endelige Opgørelse havde man den 24., og Statsministeren siger altsaa, at Sagen blev forelagt i et Ministermøde, og at Ministeriet tog Stilling til den med det Resultat, at man ikke vilde yde nogen Art af Statsstøtte.

Dette meddelte man da saa formodentlig Banken, og hvem der i øvrigt skulde have Kendskab dertil! Men det ærede Medlem Hr. Slesbager, som den Gang var Handelsminister, forklarede jo i sin Tale her for en Tid siden — den findes Sp. 251 ff. —, at man var klar over Stillingen den 24. September, og saa forhandlede der den 24. og den 25., og Handelsministeren deltog i disse Forhandlinger som Formidler. Men hvorfor gjorde Handelsministeren det, naar Staten ingen som helst Andel vilde have i Bankens Ordning? Det var jo vedtaget, siger Statsministeren, at Staten intet som helst vilde have med denne Sag at gøre, vilde ikke yde nogen Art af Støtte! Men hvorfor skulde saa Handelsministeren sidde og have disse forfærdelige Forhandlinger? Derefter siger det ærede Medlem Hr. Slesbager, at saa kom Kursfaldet i Aktierne, og om Aftenen blev der nye Forhandlinger, hvor det ærede Medlem atter deltog, endskønt alle siden den 24. vidste, at hans Deltagelse ikke kunde nytte noget, idet Ministermødet havde be-

sluttet, at man ikke vilde yde nogen Statsstøtte. Men alligevel forhandlede altsaa Ministeriets Repræsentant. Hvorfor gjorde han det? Hvorfor har Statsministeren ladet dette passere uden at skride ind, for det maatte dog vildføre Offentligheden og de paagældende, der var interesserede i Sagen, at denne Forhandling stadig gik sin Gang. Og trods denne Viden om Ministeriets Standpunkt — det var en Mand som Skibsreder Møller selvfølgelig fuldkommen kendt med — stiller Skibsreder Møller Forslag om, at Landmandsbankens Afviklingskasse skal overtage de tre store Engagementer. Og da dette Forslag forelaa, er det, den daværende Minister meddeler, at Sagen er ved at glide. I hvert Fald udsender han om Aftenen til Pressen en Erklæring, i hvilken det hedder, at der forhandles stadig om en Nyordning af Privatbankens Kapitalforhold, at Forhandlingerne fortsættes i Dag — det er den 27., da Erklæringen offentliggøres — og forventes at slutte med positivt Resultat i Dagens Løb. Hvad andet maatte Folk tro, naar dette udsendes fra Handelsministeriet, end at der var Tale om at bringe Privatbankens Forhold i Orden med Statens Støtte og Statens Medvirkning? Denne Erklæring udstedtes, da det ærede Medlem Hr. Slesbager sad med Skibsreder A. P. Møllers Forslag i sin Haand og overvejede, om han blot skulde forelægge det i Ministermødet, eller om han skulde anbefale det —, og han valgte om Morgenen den 27. at anbefale det. Altsaa fuldkommen gal kan jeg da ikke være, naar en saa nær Meningsfælle af Statsministeren som det ærede Medlem Hr. Slesbager mente, at denne Udvej var forsvarlig.

Torsdag den 27. September, da denne Erklæring altsaa var blevet offentliggjort, blev Sagen forelagt i et Ministermøde, og saa blev den, som begge siger, afvist. — Jeg gør opmærksom paa, at der i det ærede Medlem Hr. Slesbagers Tale Sp. 254 er nogle forkerte Datoangivelser i Fortrykket; de er maaske blevet rettet ved Korrekturlæsningen, og jeg kender jo i hvert Fald de rigtige Datoer.

Jeg beder altsaa erindret, at det var Venstremanden Slesbager, som havde til Hensigt at gøre Staten til Ejer, Leder og Financier af en Oliemølle i Aarhus, en Tobaksfabrik i Viborg og et Handelsselskab og Skibsrederi i København — det var det ærede Medlem Hr. Slesbager, Venstres fremragende Ordfører i mange Sager. Dette Forslag forkastedes imidlertid i Ministermødet, men desuagtet gik den daværende Handelsminister fra Ministermødet til fortsatte For-